

THÁNG TƯ VÀ *những*

Tháng Tư và những cơn mưa cũ
Thấm giọt buồn rơi một cuối trời
Bốn mươi năm lẻ chừng như đã
Theo nhánh sông đời lặng lẽ trôi

Tháng Tư và những bàn tay mỗi
Tiễn biệt người đi ngón vầy mòn
Sắc nhạt bờ môi sầu gương hỏi
Đâu hỏi mùa em hương phấn soi ?

Tháng Tư và những ngày hiu hắt
Đứng dựa bờ tây nhớ cội nguồn
Ngóng theo bóng nhạt về bên ấy
Theo tiếng gọi đàn lạnh mấy phương !

Tháng Tư và những buồn vui lẫn
Nhắc chuyện ngày xưa thuở hoang đường
Một thời cây trút từng thân phận
Như lá trên rừng phủ vết thương

NGUYỄN VINH LONG